



OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

12. februar 2017

NEDELJA	6. MED LETOM
12.02.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Vinka in Stanka Verdel, obl.</i> <i>ob 10h za +Alojza Pogladič, sestro Marijo</i> <i>in Florjančeve starše, obl.</i>
Ponedeljek	Jordan Saški
13.02.	<i>ob 18h za +Jožeta Krajnc, obl.</i>
Torek	Valentin
14.02.	<i>ob 7h za rajne Borinčeve iz Podgore, obl.</i>
Sreda	Klavdij
15.02.	<i>ob 7h za +Marijo Jelen in Danija Dolar, obl.</i> <i>ob 18h za +Marijo Domonkoš, osmina</i>
Četrtek	Julijana
16.02.	<i>ob 18h za +Stanislava Cvikl, osmina</i>
Petek	Silvin
17.02.	<i>ob 18h za rajne Svetelove in Franca Dimec, obl.</i>
Sobota	Frančišek Regis
18.02.	<i>ob 7h za +Jožeta Podpečan, obl.</i>
NEDELJA	7. MED LETOM
19.02.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Slavka in Nežo Cočan, obl.</i> <i>ob 10h za +Ivana in Jožeta Pohole ter Bernardo Cočan</i> <i>- za +Valentina (obl. in god) in Frančiško Reher</i>

OB 6. NEDELJI MED LETOM

Ne mislite,
da sem prišel razvezovat
postavo ali preroke;
ne razvezovat, marveč
dopolnit sem jih prišel.
Kajti resnično, povem vam:
dokler ne preideta
nebo in zemlja,
ne bo prešla ne ena črka
ali ena pičica postave,
dokler se vse ne zgodi.

(Mt 5,17–18)



Na Poljskem se je starejši rabin vračal z vlakom v Varšavo. Vstopil je v vagon, v katerem so trije trgovci igrali karte. Potrebovali so še četrtega igralca, zato so povabili rabina, naj se jim pridruži. Rabin je njihovo povabilo prijazno zavrnil, rekoč, da je ves dan delal in da mora sedaj opraviti molitve, ker jih še ni utegnil. Trgovci so ga poskušali prepričati, rabin pa je vztrajno odklanjal njihove ponudbe. Igralci so postajali vse bolj sovražni, začeli so ga zmerjati in ga nazadnje spodili iz kupeja, da je moral stati na hodniku.

Ob prihodu v Varšavo je rabin stopil z vlaka. Prav tako so izstopili trgovci. Rabina je na postaji pričakala velika množica njegovih privržencev. Ko jo je zagledal eden od trgovcev, je vprašal: »Kdo je ta človek?«

»To je rabin Salomon, najbolj ugleden mož, rabin na Poljskem,« so mu odgovorili. Trgovec je spoznal, koga je užalil. Prej na kaj takega ni niti pomislil. Brž je stopil k rabinu in ga prosil odpuščanja. Rabin pa je njegovo prošnjo po odpuščanju zavrnil.

Ljudem je vzelo sapo. Niso mogli razumeti, da je rabin, znan po svoji vpljudnosti, prijaznosti in svetosti, zavrnil, da bi odpustil žalitev. Zato so ga vprašali: »Ali naj odpustimo človeku, ki nas je užalil, pa nas prosi odpuščanja?«

»Seveda,« je odvrnil rabin.

»Zakaj potem ti nisi odpustil temu človeku?«

»Ne morem mu odpustiti. Trgovec ni užalil mene, najvišjega rabina, ampak je užalil človeka. Naj gre k njemu in ga prosi odpuščanja!«

Trgovec se je namreč opravičil, ker je užalil znanega človeka, toda če bi užalil navadnega človeka, ne bi prosil odpuščanja. Morda bi kdaj tudi nam Bog dejal: »Kaj me prosiš odpuščanja, ker si užalil svojega soseda! Zakaj ne greš k njemu in mu poveš, da ti je žal ter ga prosiš odpuščanja. Ko boš prosil odpuščanja njega, boš odprl vrata tudi mojemu odpuščanju.«